

De honderd talen in korte beeldverhalen

Verteld door begeleiders en
kinderen uit Reggio Emilia

u i t g e v e r i j

SWP

Vertaling van: *The Hundred Languages in Ministories. Told by Teachers and Children from Reggio Emilia* (2016). Davis Publications, Inc. Worcester, Massachusetts USA

De honderd talen in korte beeldverhalen
Verteld door begeleiders en kinderen uit Reggio Emilia

ISBN 978 90 8560 348 1
NUR 100 / THEMA YBL

© 2024 Uitgeverij SWP Amsterdam

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

“Door ideeën in de vorm van een grafische voorstelling te gieten, begrijpen de kinderen dat hun handelingen kunnen communiceren. Dit is een buitengewone ontdekking omdat het hen helpt beseffen dat om te communiceren hun grafische voorstelling begrijpelijk moet zijn voor anderen. Naar onze mening kan grafische weergave een veel eenvoudiger en duidelijker hulpmiddel zijn dan woorden.”

Loris Malaguzzi

De honderd talen in korte beeldverhalen

Bouw van twee kleine paardjes in klei

Hoofdpersonen: Sabine (4,5 jaar) en Gloria (4 jaar en 5 maanden)

De visuele weergave van de constructie van de twee paarden in klei werd gecreëerd door middel van een “na de observatie” documentaire techniek die informatie samenbracht uit de notities, schetsen, foto door de leerkrachten en audio-opname van de verbale taal van de kinderen, en de foto's van enkele van de afgewerkte sculpturen.

De eindproducten die we normaal gesproken zien van het werk van kinderen – kleine constructies of sculpturen zoals degene die hier zijn gemaakt – verbergen veel keuzes, problemen,

interferenties, besmettingen en zelfs woorden die tijdens de constructie zijn uitgewisseld. Daarom is het observeren en zorgvuldig noteren van de constructieprocessen van kinderen door leerkrachten een veelvoorkomende praktijk in de kindcentra en voorscholen van Reggio Emilia. Hier presenteren we een klein voorbeeld dat getuigt van de veelheid aan elementen en aspecten die aan de aandacht kunnen ontsnappen door alleen het eindproduct te evalueren, en hoe het makkelijker is om creativiteit tegen te komen in processen dan in de eindproducten.

1. Kleipaard van Sabina

2. Kleipaard van Gloria

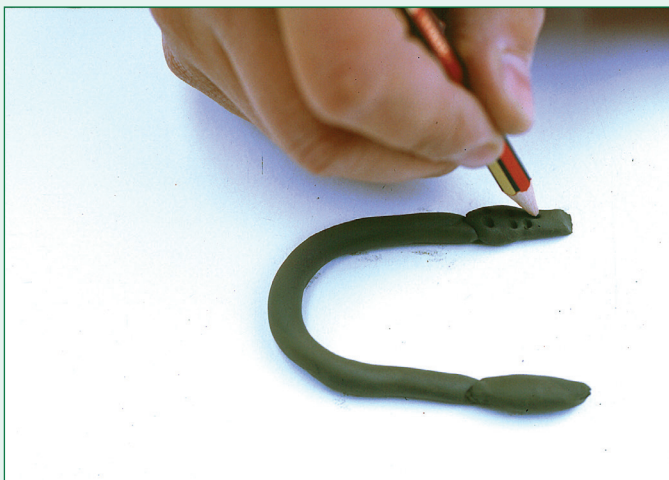
3. Gloria begint twee kleine stukjes klei te rollen.

4.

5.

6. Het meisje zegt: "Ik maak een geulekt paard."

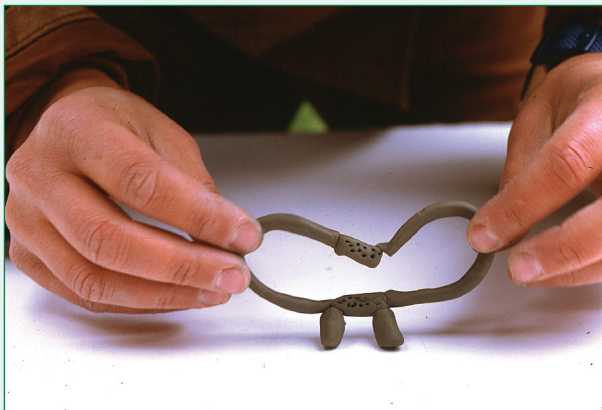
7.

8. "Ik maak hem met grote benen."

9. "Hij wil niet opstaan. Kom op, waarom hou je je niet stil?"

10. Het fragiele frame houdt het niet; het valt uit elkaar,

11. en het meisje legt het paardje weer op tafel en plet de vorm.

12. De uitgeoefende druk verandert de vorm aanzienlijk en transformeert het oorspronkelijke paard. Alleen de horizontaliteit blijft over om het paard symbolisch weer te geven.

13. Op dit punt is er een conceptuele sprong; het deel dat het hoofd was wordt opgetild en wordt het voorste been. Het meisje is van een tweedimensionaal naar een driedimensionaal grafisch schema gegaan.

14. "Mijn paard staat niet echt rechtop, maar het wiebelt tenminste niet meer!"

15.

16. "Het is een meisjespaard; ze is sexy omdat ze krullend haar heeft."

17. Gloria's voltooide paard.